

MEMO

Aan : Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
CC :
Van : Iris van Kollenburg, beleidsadviseur gemeente Dongen
iris.van.kollenburg@dongen.nl
Datum : 22 november 2016
Zaaknaam : Internetconsultatie Wet Kostenverhaal huisvesting Vergunninghouders
Zaaknummer : 00023877

Het college van b&w van de gemeente Dongen heeft in haar vergadering van 22 november gesproken over de Wet Kostenverhaal huisvesting Vergunninghouders en heeft haar bezwaren in deze memo op een rij gezet.

Na eerste lezing van het wetsvoorstel heeft de VNG de volgende bezwaren aangekaart:

- 1) Het met terugwerkende kracht invoeren van deze wet is onvoldoende gemotiveerd. Regelingen met belastende maatregelen mogen slechts in uitzonderlijke gevallen met terugwerkende kracht worden ingevoerd.
- 2) Het wetsvoorstel beschrijft onder welke omstandigheden de provincie moet oordelen of een gemeente tekort schiet in haar huisvestingstaakstelling. Dit beperkt de beleidsvrijheid van de provincie bij het uitvoeren van haar interbestuurlijk toezicht.
- 3) Het moment waarop de gemeente kosten zou moeten vergoeden aan het Rijk, wordt gekoppeld aan de vooraankondiging door de provincie aan de gemeente, dat op kosten van de gemeente een interventie gaat plaatsvinden. Dit moet beter op elkaar aansluiten dan in het wetsvoorstel is verwoord.

Hier sluiten wij ons als gemeente bij aan. Wij willen er echter nog enkele inhoudelijke bezwaren aan toevoegen.

- 1) Beter belonen dan bestraffen. Als overheden werken we samen aan een publieke taak met publiek geld. Geld kan daarbij als stimulans gebruikt worden om zaken voor elkaar te krijgen. Wij pleiten er echter voor om dit positief te benaderen en eerder met een beloningssystematiek te werken dan negatief met bestraffing. Hierdoor kan een strijd ontstaan die de samenwerking negatief beïnvloedt en niet meer gaat om het welzijn van de statushouder, maar om het voorkomen van boetes.

Daarbij zouden wij in het geval van een boete-reglement willen inventariseren of dit uitgangspunt niet vice versa werkt en we strikter naar bepaalde kosten moeten kijken die dan voor onze rekening komen. Bijvoorbeeld wat betreft voor-inburgering maar ook kosten voor tijdelijke huisvestingsoplossingen, vragen wij ons af of het daadwerkelijk kosten zijn die wij op ons moeten nemen of dat ze te verhalen zijn op het COA/Rijk.

- 2) Grenzen aan de haalbaarheid van de taakstelling mee laten wegen. De taakstelling huisvesting vergunninghouder is gebaseerd op het aantal verstrekte verblijfvergunningen. Hierbij wordt de lokale context, waaronder de beschikbaarheid van sociale huurwoningen, niet meegewogen. Tevens is er geen aandacht voor de relatie tussen het type personen (alleenstaanden / gezinnen) en de beschikbare huisvesting. Wij pleiten ervoor om de haalbaarheid van de opgelegde taakstelling mee te laten wegen bij het oordeel in hoeverre in die situatie spraken is van verschoonbaar niet halen van de taakstelling.
- 3) Duurzame plaatsing als hoofddoel. Op dit moment staat duurzame plaatsing bij ons voorop. Wij doen er moeite voor om maatwerk te leveren en statushouders meteen te huisvesten op een plek waar zij langdurig kunnen verblijven en waar zij meteen een start kunnen maken met integratie en participatie. Als wij noodgrepen moeten doen om boetes te voorkomen, zal dat betekenen dat we naar tijdelijke huisvestingsoplossingen moeten kijken. Wij zijn echter van mening dat tijdelijke woonvormen niet per definitie in het voordeel van de statushouder uitpakken.